

O svatém Vítu - Mučedlníku a Patronu Království Českého

text: Hollan Rovenský 1694
hudba: Anonym 17. století, loretánský archiv

Ví - tej, sva - tý mu - čedl - ní - ku, Ví - te, ví - tej, ví - tej. Do - bře - jsi kaž - dé -
vdneš - ní den - ku tvé - mu - svát - ku kaž - dý zpě - vem při - spěj.

10

mu - či - nil, když Cí - sa - ři Sy - na zho - jil, tak se ti od - mě - nil.

Ukrutně tebe ukoval a pustit rozkázal,
Lvy hrozné, abys konec vzal, žel modly nectíval.
Však oni škodit nechtěli, k tobě se pěkně chovali, mnohé zahanbili.

Císař se proto rozzlobil, dal hned svatý Víte
rozkaz aby tě rozčtvrtil, potom hned chvíle té
Stalo se Země třesení, hřímání, hrozné blejskání, všech lidí znamení.

Vít pak byl v Nebe přivítán, vítej, vítej Víte,
Věnc překrásný jemu dán, o kterémž vy víte
Víte pravím, Nebešťane, Boha s vámi chválit chceme, od dneška začneme.